

רחל מרחלית על כל העולם

ששש... סודי ביותר!

שבו ישבתם? התרווחו בכורסה! התרווחתם? שנו כוסים!
האשה הכי סודית בארץ, זו שצריך להפעיל את המוסר ואת הסייאי ואת הק"ב כדי להשיג את מיספר הטלפון שלה, מתחנת. מין עופרה חזה, כמוכן. אצל הבחורה הזאת הכל כליכר סודי, שאני לא אתפלא אם היא מרגלת בשעות הפנאי שלה. מעולם לא ידענו על שום רומאן שלה, לא ידענו איפה היא ואיך אפשר לדבר איתה. לא ידענו מה היא חושבת, לא ידענו מה היא אוהבת ומה היא שונאת. בקיצור, סוד מוחלט בהחלט, ממש כמו חסמבה.
נו, אז עכשיו נודע לי שהגברת חזה עושה הכנות. כלומר היא הלכה להיבדק אצל רופא. נורא נבהלתי, שחס וחלילה היא חולה. אבל

עופרה חזה
סוד מוחלט, ממש כמו חסמבה

הרגיעו אותי. סיפרו לי בסודיות שהיא בריאה לגמרי, ורק הולכת להתחתן. ביוני עם מי?

בקצב הסילון

או שטעיתי, או שהוטעיתי או שקצב החיים בארץ הזאת יותר מהיר ממבונת הכתיבה שלי. לפני שבועיים סיפרתי לכם שהפירסומאי הנ"ל אה דויד תמיר הולך להתחתן עם ענת שילון, מתאמת האופנה של חברת מופר וגרושה יפה. שבוע אחרי שהסיפור נכתב, אמרו לי שאני לא יודעת על מה אני מדברת, כי תמיר ושילון יפרדו. עוד לא הספקתי לכתוב את זה, וכבר אני רואה את דויד תמיר עם אילנה שושן. פעם אחת בכורה

דויד תמיר
אילנה שושן
יחד במיסערה

של הסרט של הבטלנים, ובפעם השניה סתם בי מיסערה. נו?

תחשבו אתם מה שאתם רוצים.

קול הדממה

רסי שאולי פתח עוד בר אחד. הפעם זה בר שגם שומעים בו מוסיקה, גם מדברים וגם אוכלים אוכל יפאני, אם רוצים.

נו, אז בשבוע שעבר הלכתי לראות איך זה נראה מבפנים. באתי. היו כבר הרכה אנשים בתוך הבר, אבל היה שקט גמור. ממש דממה. לא הבנתי מה קורה, אבל ברגע שהתרגלתי לחצייהחושך

ריטה שובס

בעלה בניפרד עמד קרוב אליהם

אילנית ואלי תמיר

כולם לא מדברים עם כולם

הבנתי למה יש דממה. ישבו שם אילנית וחברה לחיים עורך-הדין אלי תמיר, ולידם ישב בעלה לשעבר של אילנית, נחום גת עם אשתו דורית. בצד אחר ישבו ליזה בביות הספרית עם ידידים, ובמרחק מה ממנה בעלה לשעבר, שמעון אבישר. במקום אחר כאותו החדר ישבה ריטה שובס עם בן-דוגה הנוכחי רוני שטן, וממש קרוב אליהם עמד בעלה בנפרד אילן שובס, שבא עם חברתו אוראל זרביב. וכמעט כל אלה לא מדברים אחד עם השני. מכאן הרממה.

הסנדרלר הולך יחף

אברהם תורג'מן ומרים תמיר
צעקות גדולות והמון כלים נופלים

פעם, מומן מומן, אברהם תורג'מן, שהיה מפקר מישטרת תל-אביב, היה נשוי למרים תמיר, שהיא, "מכשפה", וזאת אומרת רואה סודות בקפה, בקלפים ובכוכבים. אחר-כך הם התיגרשו.

תורג'מן התחתן עם אשה אחרת, חי איתה כמה שנים ושוב לא הצליח. וא... הוא פשוט חזר ל-מרים. אבל האשה החוקית לא נתנה לו גט. תורג'מן ביקש והיא סירבה.

אז תורג'מן ציפץ ועבר לגור עם אשתו הקודמת, בלי נישואין (מצחיק לא?) וככה הם חיים כבר כמה שנים.

אני חשבתי שהכל שם בסדר, כי בכל יום בבוקר, אחרי הקפה, הופכת מרים את הכוס ורואה מה יילד יום. אבל הסתבר שזה לא בדיוק ככה. מרים תמיר ממשיכה לבקש מאברהם תורג'מן שיתחתן איתה באופן רישמי. אברהם תורג'מן ממשיך לבקש מאשתו החוקית שתיתן לו גט. אשתו החוקית ממשיכה להגיד לו "לא רוצה".

שבוע שעבר שמעו בנידולי דוד רעשים מאור-מאור מוריים. תחילה צעקות גדולות, ואחר-כך המון כלים נופלים ונשברים. מרים תמיר הרביצה הופעה של עצבנות. היא ערכה שולחן לארוחת-ערב חגיגית, ואחר-כך פשוט משכה ב-מפה והפילה את הכל על הריצפה. כרי שאברהם יבין שהפעם זה רציני.

כל זה תחת להסתכל בקפה ולראות איך הסיפור הזה ייגמר.

פינתה של גברת לביטוב: אשה נחמדה

נחזור לעיקר: הדובר הבין מהגברת ונציגותיה שניתן יהיה להשכין שלום-ביטוב רק במחיר ארוחת-ערב שקטה ואינטימית בבית-ההארוחה העיתונאית. השר קיבל מהרעיון הזה כאביטון, איבר את התיאבון בכלל. הדובר החרוץ (זה שהוא נחמד כבר אמרתי לכם?) התרוצץ בין הצדדים, עד שהצליח לרכך את השר. אז הודיע בחגיגות: "אנחנו באים ביום זה וזה, בשעה זאת וזאת..."

"מה זאת אומרת, אנחנו? קטעה החברתית את השיחה. "ראי, התפתל הדובר, "אנחנו נמצאים ביחד בישיבה קורס-לכן, והולכים אחר-כך לישיבה נוספת. לא איכפת לי להמתין לשר במכונית, אם אני מפריע לך..."

לנגד עיניו עמד תנאי בלייעבור של השר: "אני בא בתנאי שאתה צמוד אלי..."

הגברת נשמעה עצבנית, אבל הגיבה כשיא הנימוס: "נו, אם כך, אז תבוא..." בערב המיועד קנה הדובר בקבוקיין חגיגי וסחב את השר עימו. השר נראה מיסכן. עלו השר והדובר למעונה של הגברת, ומי פתחה להם את הדלת, אם לא אחת העובדות איתה? איוו פיקחת, איוו מלוטשת, הירהר לעצמו הדובר, "היא ידעה שאני מגיע עם השר, ולכן סידרה לי בתיווג לערב..."

שתו הארבעה וניהלו סמול-טוק. כעבור כמה דקות קמה הגברת ואמרה לדובר במתקשפתים: "טוב ילדים, לי ולשר יש על מה לדבר בארבע עיניים. הנה לכם (לדובר ולעוזרת) כרטיסים למיסערה סינית. משם הזמנתי את האוכל הנה, כך שוויה אותה הארוחה. חיזרו מקץ שעתיים" כך פקדה והתבודדה לה עם השר המופתע.

אז כמו שאמרתי לכם: תשמצו אותה ותגידו מה שתגידו. אני אומרת לכם — אשה נחמדה!

הסיפור של השבוע הוא על רכילאית. סליחה, התכוונתי לאמור: עיתונאית-חברה.

אני יודעת שרבים לא סובלים אותה, אבל אני דווקא כן. יש עליה המון סיפורים מגעילים: על העוזרות שלה, הרגליה-הארווח שלה, מתקשה-שפתיים שלה, ואני אומרת לכם שהיא דווקא אשה נחמדה, טובת-לב ובוררה. את הסיפור הבא שמעתי לפני שבוע, מהחברה הכיחכי טובה שלה, שנעלבה ממנה והיא עכשיו חברה שלי.

מעשה בשר, מותק של שר. יש מי שמכנים אותו "מניפולטור". אני לא יודעת בדיוק מה זה, אבל הוא מותק של מניפולטור.

המותק הזה הצליח לעצבן את הגברת. הוא לא כליכר התרגש ממנה. כל התכסיסים הנשניים לא עזרו.

אז היא התרגשה. עד כדי כך התרגשה, שכשפגשה אותו, בערב מקסים אחד, בלובי של קני-דייוד בחברת חברה-הכנסת-לשעבר דויד גלס, רצה בשימחה לעברו: "אוהו, כמה אני שמחה לראות אותך..."

השימחה לא היתה הרדית, והשר הנחמד — אשתו עוד יותר נחמדה — התחמק ממנה באלגנטיות. (אויש, כמה שהוא אלגנטי!) אנחנו בדיוק בדרך לביתו של דויד גלס. אנחנו עוברים על משהו... אמרו — וברחו.

השר שב לחדרו שבקני-דייוד, ואילו גלס הגיע בשלום לביתו. לפתע צילצל שם הטלפון: "שלום, את... (שמו של השר)"

גלס התבלבל, עד שהבין שזאת בוודאי אשת-החברה שגם כותבת. הוא לא יכול לדבר כרגע בטלפון, יצא מהתסבוכת, ואץ להזהיר את חברו במלון.

אבל את הגברת — סליחה על הגסות — לא עשו באצבע. היא ועמה והכריזה מילחמה על השר. הוא (חכם שלי!) לעיתים נרמה לי שאני מאוהבת (בו) לא נבהל. אבל מה? הדובר שלו — גם כן נחמד אמיתי! — דווקא נבהל, ונלחץ אימים. נו טוב, בשביל זה משלמים לו — בשביל להיבהל ולהילחץ. (כמה משלמים בכלל בממשלה? איך אפשר לחיות מזה?)